

Tâm là một điều tuy nhiên không quan trọng, nên người ta mới gọi là tâm điều

Tâm của con người càng quan trọng hơn vì nó nói lên nhân cách của một con người :

- Tâm lười惰 thì cung sủng nghiêng ngã đao điên.
- Tâm gian dối thì cung sủng bất an.
- Tâm ghen ghét thì cung sủng hận thù.
- Tâm đố kỵ thì cung sủng mệt vui.
- Tâm tham lam thì cung sủng dại trá...

Cho nên, ta không nên đem tâm của mình đặt ngay trên gốc cây yêu thương, mà còn :

- Đặt trên tay để giúp đỡ người khác.
- Đặt trên mặt để nhìn thấy nội khát của tha nhân.
- Đặt trên chân để mau mắn chạy đón vui niềm vui cùng khát.
- Đặt trên miệng để nói lời an ủi và niềm vui bùt hùn.
- Đặt trên tai để biết nghe lời than trách, góp ý cung cấp niềm vui khác.
- Đặt trên vai để biết chịu trách nhiệm và chia sẻ trách nhiệm với anh em chung.

Thân xác không tim thì thân xác chết, làm người không có tâm thì cung sủng chỉ có hận thù và là mối nguy hiểm cho mối người.